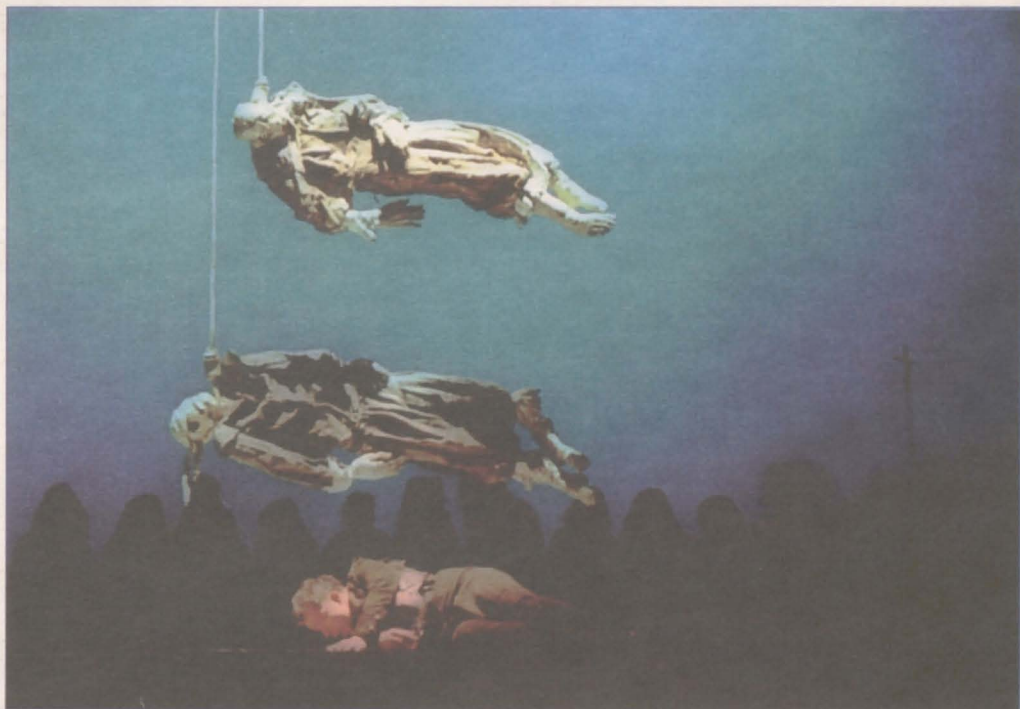

PHILIP MORRIS ROMANIA
SMART ȘI ODEON
PREZINTĂ

Saragosa
66 de zile

DE ALEXANDRU DABIJA
DUPĂ „MANUSCRISUL GĂSIT LA SARAGOSA“
DE JAN POTOCKI

Premiera internațională

24 iunie 1999 la Hebbel Theater, în cadrul festivalului „Theater der Welt - Berlin“

Premiera națională

8 octombrie 1999 la Sala Majestic a Teatrului Odeon

SARAGOSA - 66 de zile

de Alexandru DABIJA

după „Manuscrisul găsit la Saragosa” de Jan POTOCKI

ediția apărută la EDITURA NEMIRA în 1997

Regia: Alexandru DABIJA

Costume: Irina SOLOMON și Dragoș BUHAGIAR pentru „JANINE FASHION DESIGN”

Decoruri: Irina SOLOMON și Dragoș BUHAGIAR

Aranjamente corale: Gabriel POPESCU

Coregrafia: Malou IOSIF

Pantomimă: Dan PURIC

Mișcare scenică: Ionel MIHĂILESCU

Scrimă: Szoby CSEH

Asistent regie: Camelia HÂNCU

Asistent decoruri: Viaceslav VUTCARIOV

Măștile de commedia dell'arte au fost realizate de Liviu BORA

Distribuția:

Marin MORARU	- Pustnicul, Șeicul Masud
Cristian IACOB	- Alfons
Maia MORGENSTERN	- Zibelda, curvă, țigancă, Camilla, infirmieră, fiica lui Solomon
Camelia MAXIM	- Emina, curvă, țigancă, Inesilla, infirmieră, fiica lui Solomon
Ana CIONTEA	- Rebecca
Șerban IONESCU	- călugăr dominican, Jidovul rătăcitor, Zoto, Pantalone
Constantin COJOCARU	- Enrique de Sa, Mamun, Enrique Velasquez, Sedechia
Marius STĂNESCU	- Pacheco, Masud tânăr
Ioan BATINAȘ	- Velasquez, preot inchizitor
Mircea CONSTANTINESCU	- Lopez, Momø, Felipe, Comandorul, evreu, Fariseul
Marian GHENEA	- tatăl lui Alfons, Cabalistul
Ionel MIHĂILESCU	- Colonelul francez, eunuc, Monaldi, Brighella, Don Sancho, evreu
Liviu TIMUȘ	- Starostește țiganilor, călugăr dominican, călugăr inchizitor
Dan BĂDĂRĂU	- Hierro, Marchizul Feltri, Carlos, Marchizul de Folencour
Virgia ROGIN	- Laetitia, Inchizitorul, Infirmieră
Oana ȘTEFĂNESCU	- mama lui Alfons, mama lui Masud
Marian LEPĂDATU	- Mosquito, duelgiu, Arlechino
Laurențiu LAZĂR	- hangiul, călugăr inchizitor
Dumitru BOGOMAZ	- Preotul Velez, Cicio, Germanus
Elvira DEATCU	- Blanca, călugăr inchizitor
Mirela DUMITRU	- Rebecca
Crina MUREȘAN	- Zibelda, curvă, țigancă, Camilla, infirmieră, fiica lui Solomon
Ciprian TOMUȘESCU	- Gemenii Zodiacului
& Viorel ALDEA	

Muzica interpretată de cor:

Corul „Musica Selecta”:

Ștefan BARBU	Daniel JINGA
Cezar BĂLAN	Mihaela MILEA
Ioana CALOMFIRESCU	Camelia MOCANU
Andreea CIORNENCHI	Camelia NISTOR
Claudia DELEANU	Liviu PEȚU
Irina DUȚĂ	Nicoleta RADU
Raluca ENEA	Mihnea STĂNESCU
Raluca IOAN	Sandra TEODORESCU

Dirijor: Gabriel POPESCU

Cântec gregorian - anonim sec. XIV

"Pucelette-je languis - Domine" -

anonim sec. XII

"Sarabandă" de Arcangelo Corelli -

piesă instrumentală

Cântec popular arab

"Ave Maria" de Jacques Arcadelt

Cântec popular evreiesc

"Sarabandă" de Arcangelo Corelli

"Menuet" de Ludwig van Beethoven

"Flăcări și roți" fragment de Corneliu Cezar

„Europa de azi arată ca Spania descrisă de Potocki. Din 1990 a început un „nou Ev Mediu” mai plin de mistere și mai vesel decât cel pe care-l cunoaștem din cărțile de istorie. Mai ales în Balcani, unde mentalitățile și economia nu sunt foarte departe de sec. XV.”

Alexandru Dabija

SARAGOSA

Saragosa, oraș andaluz, loc de întâlnire a celor trei mari religii monoteiste - creștinismul, iudaismul și islamismul - aparține unui spațiu geografic și istoric în care intoleranța religioasă, alimentată de guvernatori, a învins toleranța umană. Din păcate, istoria se repetă cu îndârjire.

Dovezi ale renumelui istoric al Saragosei se regăsesc în versurile a două dintre cele mai reprezentative poeme epice medievale: „Cântecul lui Roland” și „Cântecul Cidului”.

Evreii au sosit în Spania încă de pe vremea romanilor. Cele opt secole de prezență a islamului în Spania (711 - 1492) și mai ales în Andaluzia rămân în memoria musulmanilor ca o vârstă de aur nostalgică.

Particularitatea iudaismului iberic în Evul Mediu este aceea de a fi cunoscut la fel de bine regimul musulman cât și pe cel creștin și de a fi dezvoltat o cultură impregnată de aceste două universuri. În anumite epoci, toleranța care domnește în Andaluzia o desemnează ca pe o țară a trei culturi: musulmană, evreiască și creștină. Un mare număr de savanți evrei joacă un rol esențial în răspândirea culturii arabe în Europa medievală. Această fuziune etnico-culturală stă la originea unei impresionante creativități intelectuale în secolele X-XIII, iar Saragosa, Sevilla, Toledo, Malaga, Granada și Cordoba devin centre culturale de renume.

În paralel, Reconquista - mișcarea de „recucerire” creștină a teritoriilor iberice ocupate de arabo-berberi - începe să aibă succese importante odată cu cucerirea orașului Toledo, în 1085.

Chemați de prinții musulmani din peninsulă, almoravizii ajung în Spania în 1086, iar almohazii în 1145. Primii îi expulzează pe creștini, ceilalți pe evrei, reunificând pentru un timp Spania musulmană.

Saragosa, ce fusese cucerită definitiv de musulmani în 937, este recucerită de regele creștin Alfons I al Aragonului în 1118. După zdrobitoarea victorie a creștinilor la Las Navas de Tolosa (1212), Cordoba cade în 1236, iar Sevilla în 1248.

Dacă la început Reconquista a fost însoțită de o reconfirmare a privilegiilor de care se bucurau evreii încă sub stăpânirea musulmanilor, secolul al XIV-lea marchează deteriorarea condiției evreilor spanioli și ajunge la pogromul de la Sevilla din 1391, după care mii de evrei au fost siliți să se convertească la creștinism. Violențele se extind foarte repede în restul țării. Infama Inchiziție Spaniolă, autorizată de Papa Sixtus IV în 1478, începe să funcționeze în 1481 pentru a extirpa așa-zisa erezie a evreilor obligați să se convertească la creștinism.

Alianța Castiliei și Aragonului, consfințită prin căsătoria Regilor catolici Ferdinand V și Isabella I în 1469, condamnă la dispariție ultimul stat musulman al peninsulei, Granada, care este recucerită în 1492. Această victorie pecetluiește soarta islamului în peninsulă și încheie unificarea Spaniei. Odată cu recucerirea acestui ultim bastion al islamismului, istoricii consideră că Evul Mediu european a luat sfârșit.

- 1761 8 martie. Pikow, în Podolia. Se naște contele Jan Potocki.
- 1773 Educat de mic în limba franceză, își continuă studiile în Elveția și în Italia.
- 1778 Devine ofițer al armatei austriece.
- 1779 Este primit în ordinul Cavalerilor de Malta.
- 1781 Se întoarce în Europa prin Spania, unde vizitează atelierul lui Francesco Goya.
- 1784 În aprilie pleacă într-o călătorie prin Bucovina, Chișinău, Odesa, Constantinopol (unde îl cunoaște pe Alexandru Ipsilante), Grecia, Egipt, iar la sfârșitul anului se află la Veneția.
- 1785 Se căsătorește cu Julia Lubomirska și se stabilește la Paris, în palatul soacrei sale. Îl cunoaște pe Marat.
- 1788 În primăvară intră în viața politică, fiind ales deputat de Poznan, iar în toamnă înființează o tipografie în Varșovia.
- 1790 14 mai. Zboară deasupra Varșoviei cu balonul construit și condus de francezul Jean Pierre François Blanchard, călătorie relatată în broșura "Relation d'un voyage aérostatique" apărută în același an la Varșovia. În august începe o nouă călătorie în Franța, Spania, Maroc.
- 1791 Pleacă spre Cadiz. În Spania, Goya îi face portretul, iar Vicente López y Ortana îi face efigia chipului; trece prin Portugalia și apoi prin Franța (unde îl cunoaște pe marele actor Talma), Anglia și Germania.
- 1792 La Lancut, în teatrul particular al familiei Potocki, se reprezintă cele șase "parade" ale sale, publicate în volum la Varșovia în anul următor.
- 1794 20 aprilie. Se reprezintă la teatrul din Rheinsberg al prințului Heinrich, fratele regelui Prusiei, comedia în două acte "Les Bohémiens d'Andalousie", publicată în același an. Moare prima sa soție.
- 1797 Începe să lucreze la "Manuscrisul găsit la Saragosa".
- 1799 Se căsătorește cu Konstancja Potocka, fiica vărului său, Stanislaw Felix Potocki, mareșal al Confederației de la Targowica.
- 1802 Se stabilește la Petersburg, ca funcționar la Ministerul Afacerilor Externe. Cumpără o tipografie în care-și publică propriile lucrări.
- 1803 Se consacră studiilor de cronologie a epocilor vechi ale istoriei universale. La Roma se întâlnește cu Chateaubriand.
- 1804 Publică anonim, în numai 100 de exemplare, la Petersburg, partea întâi (primele "10 zile") din romanul "Manuscrit trouvé a Saragosse".
- 1805 Apare partea a doua - dusă până la sfârșitul "zilei a 13-a" a "Manuscrisului"
- 1806 Este ales membru de onoare al Academiei de Științe din Petersburg
- 1808 Se retrage definitiv din politică; înainte de a pleca din Petersburg, îi încredințează lui Gabriel-Edmond Rousseau de Saint-Aignan, diplomat francez și bun prieten, manuscrisul primelor "22 de zile".
- 1810 Face o călătorie la Petersburg, unde scoate ziarul "Le Conservateur Impartial" (aici publică câteva povestiri cuprinse în "Manuscrisul găsit la Saragosa")
- La Leipzig, Fr. Adelung publică traducerea în germană a "Manuscrisului găsit la Saragosa", după ediția incompletă de la Petersburg.
- 1813 La Paris se publică, fără știrea autorului, „Avadaro, histoire espagnole, par Monsieur le Comte Jean Potocki” în 4 volume. Cuprinde "zilele 12-56".
- 1814 La Paris apare "Dix journées de la vie d'Alphonse van Worden", 3 volume, fără indicarea autorului; cuprinde textul „zilelor 1-10” și „14”
- 1815 11 decembrie. Uladowa, în Podolia. Aflat singur în biblioteca sa, se sinucide prada unui atac de depresiune nervoasă.

JAN POTOCKI
1761-1815

biografie

A publicat romanele „Manuscrit trouvé a Saragosse” și „Voyage de Hafez”, note de călătorie (în Turcia, Egipt, Olanda, Maroc, Saxonia, Astrahan și Caucaz), teatru („Parades” și „Bohémiens d’Andalousie”) și eseuri de istorie universală.

"MANUSCRISUL"

Potocki a început să scrie „Manuscrisul” în 1797.

Ediția Princeps este tipărită în 1804 la Petersburg în doar 100 de exemplare.

Prima traducere va fi cea publicată de Fr. Andelung în Germania, în 1810, la Leipzig.

În 1847 apare, tot la Leipzig, prima traducere integrală în polonă, efectuată după original. Cele două ediții critice, în polonă (integrală - Varșovia, 1956) și în franceză (parțială - Paris, Ed. Gallimard, 1958) au marcat intrarea lui Jan Potocki în circuitul cunoașterii universale.

În 1989 apare la Paris, la Editura José Corti, prima ediție integrală în limba franceză.

În 1996 romanul va apărea la editurile Gallimard - Paris și Penguin Books - Londra.

Prima traducere parțială în limba română a apărut la Editura Univers în 1971 și a aparținut lui Alexandru Sever.

Prima traducere integrală, semnată de Mihai Mitu, a apărut în 1989 în colecția "Biblioteca pentru toți" a Editurii Minerva.

Editura Nemira a publicat în 1997 ultima și cea mai completă traducere în limba română,

în ediția critică semnată de Adriana și Mihai Mitu.

Mulțumim
următoarelor companii:

MEDIAPRO PICTURES
CINE PRO LIGHT
EDITURA NEMIRA
SHOW-BIZ TALENTS AGENCY
MEDIAFAX FOTO
MEDIA GRAPH
ALROTEC

Echipa tehnică:

Regia tehnică	Virgil Cazan
Sufleor	Izabela Alexandrescu
Șef mașinist	Dan Nicolae
Mașiniști	Nicu Coman Marin Lazăr Victor Cociorbă Oprea Florin
Recuzită	Cristian Dunăreanu
Mastru de lumini	Costel Dobrescu
Costumiere	Ilinca Lungu Nicoleta Motoc Mihaela Manea Constanța Miu
Machiaj	Cornelia Radu Mariana Călin Livia Bocănescu
Șef producție	Mircea Oprea
Șef atelier mecanic	Gheorghe Enache
Șef tâmplar	Marin Zahiu
Croitorie bărbați	Alexandru Sultan
Croitorie femei	Dorina Lungu
Pictură	Vasile Matache
Tapițerie	Dumitru Nedelcu Mișu Constantinescu

Editor:
Corina Constantinescu

Asistent editor:
Roxana Bușu

Fotografii:
Dragoș Cristescu

Design:
Florin C. Vasile

Tipărit la:
IMPRIMERIILE MEDIA PRO

Saragosa - 66 de zile" a avut premiera mondială la Berlin, în cadrul Festivalului Internațional „Theater der Welt 1999”, organizat sub egida prestigiosului ITI (Institutul Internațional de Teatru).

„Theater der Welt - Berlin 1999” a reunit cele mai reprezentante spectacole din toate cele patru colțuri ale lumii: SUA, Japonia, Franța, Italia, Polonia, Olanda, Argentina, Israel, India, Australia.

Cele trei reprezentații cu „Saragosa - 66 de zile”, care au avut loc în zilele de 24, 25 și 26 iunie la Hebbel Theater din Berlin - un teatru foarte cunoscut de elita teatrală internațională, au fost primite cu deosebită căldură atât de publicul festivalului, cât și de critici.

„Întregul are un umor ciudat, care nu poate fi bine descris prin cuvântul grotesc. Abundența costumelor colorate și a figurilor bizare amintește de acel „bestiarum mundi” prezentat de Fellini în filmele sale.

Dabija își caracterizează piesa sa un „epos internațional despre metisaj și toleranță”. Dar prin toleranță nu înțelege atât apropierea pașnică dintre creștinism, iudaism și islamism, cât alăturarea tuturor tradițiilor teatrale citate în opera sa.”

Berliner Zeitung, 27 iunie 1999

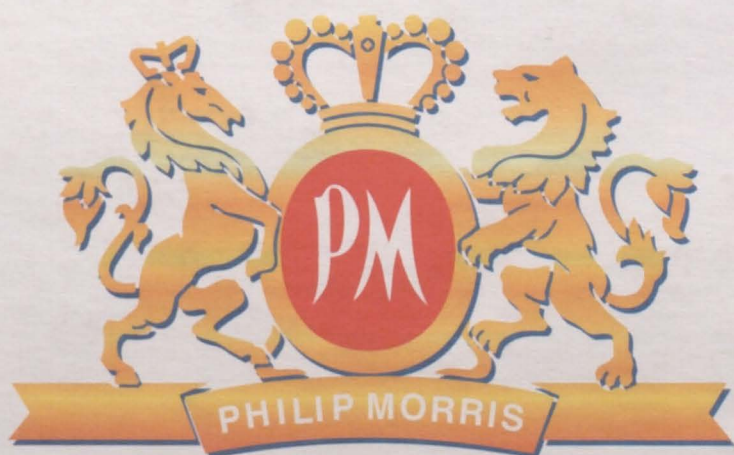
Acest proiect teatral a fost coprodus de Select Management Art împreună cu Teatrul Odeon și cu festivalul „Theater der Welt - Berlin”, sub egida THEOREM, program coordonat de „Festival d'Avignon”. Acest program dorește să implice teatre și festivaluri din Europa de vest în coproducția unor spectacole propuse de artiști din Europa de est, angajându-se apoi să asigure prezentarea acestor spectacole pe scenele europene.

Ca urmare a succesului repurtat la Berlin, Hebbel Theater a propus realizarea, în coproducție cu SMART și ODEON, a unui nou spectacol în regia lui Alexandru Dabija - premiera 15 mai 2000.

*„Saragosa - 66 de zile”
este un spectacol
conceput ca un omagiu
adus felului în care se
făcea teatru în România
anilor '70, o privire
nostalgică și plină de
dragoste asupra
TEATRULUI
la sfârșit de mileniu.”*

Alexandru Dabija

PHILIP MORRIS ROMANIA